

**HOLLAND
FESTIVAL 2017**

KAPOK

INFO

ZO 11.6
SUN 11.6

aanvang starting time

20:30
8.30 pm

locatie venue

Bimhuis

duur running time

1 uur 15 minuten, geen pauze
1 hour 15 minutes, no interval

context

Bouw je eigen hoorn

zo 11.6, 13:00

Sun 11.6, 1 pm

Muziekgebouw aan 't IJ

Why Save the French Horn?

Ruth Mackenzie, Morris Kliphuis, Herman Jeurissen, Christine Chapman, Jet Berkhout

wo 21.6, 17:00

Wed 21.6, 5 pm

Muziekgebouw aan 't IJ

CREDITS

muziek music

Kapok:

Morris Kliphuis, hoorn, kornet, synthesizer French horn,
cornet, synthesizer

Timon Koomen, gitaren guitars

Remco Menting, slagwerk percussion

geluid sound

Matthijs Kievit

licht light

Erik de Wild

wereldpremière world premiere

Amsterdam, 11 juni 2017

Hoofdbegunstiger / Patron

FONDS 21

A
M
D
M
O

BankGiro
Loterij | **FONDS**

red
de
hoorn

INTERVIEW

MORRIS KLIPHUIS

door Vincent Kouters

The Mirabel Sessions is voor jazztrio Kapok een nieuw begin. Jullie wilden het helemaal anders doen. Wat was er gebeurd?

‘Zes jaar geleden speelden we met zijn drieën voor het eerst samen. Een spontane actie. We zijn begonnen in de studio van Kytopia in Utrecht. Met minimale middelen hebben we toen in twee weken heel veel muziek gemaakt en opgenomen. Daar is ons eerste album *Flatlands* uit voortgekomen en dat werd een succes. Daarna hebben we nog twee platen gemaakt en gingen we toeren langs allerlei mooie plekken: twee keer North Sea Jazz Festival, Into The Great Wide Open en door Turkije, Marokko en Duitsland. Het was een fantastische rit. Maar toen kwamen we op een punt dat we het even niet meer wisten. Dat zat hem in de manier waarop we speelden. Al onze platen tot nu toe liggen in het verlengde van elkaar, ze zijn op dezelfde manier gemaakt, in dezelfde bezetting: hoorn, elektrische gitaar en drums. Zonder bas. Het begon te voelen als een keurslijf. We gingen twijfelen aan onze manier van componeren. We wilden wat anders. We hadden al wel eens met zijn vieren gespeeld, met een bassist erbij, en dat was superfijn. Toen merkten we opeens hoeveel we die bas gemist hebben. We vroegen ons af waarom wij geen bassist hadden. Onze manier van werken voelde als een te strak jasje.’

En toen? Spelen jullie nu met een bassist?

‘Nee! We wilden een trio blijven. Wij drieën kennen elkaar inmiddels goed, de lijntjes zijn kort en we werken goed samen, dat wilden we behouden. We besloten dat we al ons repertoire in de vriezer gingen leggen. We zijn tien dagen naar Zuid-Frankrijk gegaan. We sloten ons op in een landhuis in het dorpje Mirabel-aux-Baronnies. Daar deden we afgelopen januari ons zelfonderzoek.

We hebben het gezocht in instrumentatie. We namen allemaal nieuwe instrumenten mee naar het landhuis. Remco was gefascineerd geraakt door de vibrafoon. Timon had een baritongitaar gekocht. Dat is een gitaar die een kwart lager is gestemd dan een elektrische gitaar. En ik was al een tijdje met synthesizers aan het klooiën. Daar kun je ook een geweldig basgeluid uit halen. In eerste instantie wisten we niet goed wat we met die nieuwe instrumenten moesten in onze oude nummers, dus toen besloten we helemaal vanaf nul te beginnen. We hebben dagenlang gejamd in Mirabel, om te kijken waar we instinctief uitkwamen. Die vrijheid en die directe manier van muziek maken, die wilden we op het podium meenemen.’

Wat gaan we horen tijdens het concert?

‘Meer dan ooit draait ons concert om sfeer. De nieuwe nummers hebben vaak lange, bezwerende spanningsbogen. We hebben het concert vormgegeven als een reis. De nummers zijn eilandjes die je op die reis aandoet. *The Mirabel Sessions* is geen verzameling liedjes die we spelen, het is een ervaring die aan je voorbij trekt. We gaan ook dramatische dingen doen met licht. Het wordt iets anders dan een standaard concert. Ik ga spelen op hoorn, kornet en synthesizer. Een kornet zit halverwege een hoorn en trompet.’

Je bent ook ambassadeur van de campagne Red de Hoorn. Waarom moet de hoorn gered worden?

‘Ik ben geen traditionele hoornist. Ik zie momenteel veel

getalenteerde hoornisten. In de popmuziek rukt de hoorn op. Ik zie mensen dingen doen met de hoorn die twintig jaar geleden niet werden gedaan. Vanuit mijn perspectief gaat het goed met hoorn. Dat wil ik graag uitdragen met Red de Hoorn. Dat het niet alleen een orkestinstrument is dat mooi en romantisch kan zingen of heroïsch kan schallen, zoals John Williams doet in *Star Wars*. Ik wil een beetje af van dat mooie, ik wil dat de hoorn meer gezien wordt als een werktuig waar je geweldige geluiden uit kan halen. De hoorn mag wel wat meer misbruikt worden.’

Wat kan de hoorn allemaal nog meer?

‘Ongelofelijk hard schetteren. Dat vind ik zelf heel leuk. Het is iets wat je in een orkest nooit zou doen. Of net als een trompet, er heel zacht met veel lucht op blazen, zodat je hem net onder de radar hoort, dat kan ook met een hoorn. En wat ik in deze nieuwe set veel doe, is de hoorn door elektronica halen. Dan kan je er delay op zetten of andere effecten. Ik ben een componist. Ik benader een instrument vanuit zijn muzikale functie. Soms wil ik iets heel hoogs en knetterends horen. Of ik wil een vette funkbaslijn. Dan moet ik zorgen dat ik dat uit mijn hoorn krijg.’

Bij gebrek aan een beter etiket noemen we jullie een jazztrio. Hoe gaat het concert op het Holland Festival klinken?

‘Jazztrio zijn we nu minder dan ooit. Of nou ja, dat hangt natuurlijk af van je definitie van jazz. Wij zijn afkomstig uit de jazz, maar we komen nu op heel andere plekken dan jazz. Soms klinken we als rockband. Soms maken we fluisterzachte, ambient geluidslandschappen, daarna weer funk. Uitgangspunt is: we zijn met zijn drieën en altijd op zoek naar nieuwe geluiden. Op papier zijn we een jazztrio, maar zodra we in een concertzaal staan, kunnen we alles doen wat we willen.’

OVER DE ARTIESTEN

Kapok is een Nederlands jazztrio, bestaande uit Morris Kliphuis (hoorn), Timon Koomen (gitaar) en Remco Menting (drums). Net zo uniek als hun bezetting – basloos en met de hoorn als melodie-instrument – is de stilistische veelzijdigheid van het trio. Kapok werkt vanuit de basis van geïmproviseerde jazz, maar schakelt moeiteloos over naar indierock, metal, hiphop, americana en Afrikaanse klanken. Door de onderlinge chemie en avontuurlijke koers staat het trio te boek als een van de origineelste en spannendste live-bands van Nederland. Kapok treedt ook geregeld op in het buitenland. In 2012 bracht Kapok zijn debuutalbum *Flatlands* uit, waarop het trio samenwerkte met gasten als contrabassist Ernst Glerum, percussionist Joshua Samson en het Ragazze Quartet. In 2014 volgde het tweede album *Kapok*, dat bekroond werd met een Edison. Critici prezen dit album vanwege het eclecticisme, de wijze waarop het trio op elkaar ingespeeld is geraakt en het geïmproviseerde maar tegelijkertijd strakke karakter van de muziek. In 2015 volgde het derde album *Glass to Sand*, waarop het stilistisch palet van de band nog verder is uitgebreid en de klank donkerder is geworden. Met Slagwerk Den Haag en het Ragazze Quartet nam Kapok in 2016 een cd met composities van Terry Riley op. Na vijf jaar spelen volgde in 2017 een retraite in Mirabel-aux-Baronnies in Zuid-Frankrijk. Tijdens deze retraite heeft de band het accent verlegd naar lange, bezwerende spanningsbogen, bijzondere klankcombinaties en, nieuw voor Kapok, het gebruik van elektronica. *The Mirabel Sessions*, dat in het Holland Festival zijn wereldpremière beleefde is de uitkomst van deze sessies.

INTERVIEW WITH MORRIS KLIPHUIS

by Vincent Kouters

The Mirabel Sessions is a new start for the jazz trio Kapok. You wanted to do things completely differently. Why?

'The three of us played together for the first time six years ago. It was spontaneous; we started in the Kytopia studio in Utrecht. With minimal resources, we made and recorded a great deal of music in two weeks. This resulted in our first album *Flatlands*, which was a success. Then we made two more albums, and toured many beautiful places: the North Sea Jazz Festival (twice), Into The Great Wide Open and around Turkey, Morocco and Germany. It was a fantastic tour. But then we reached a point that we no longer knew what we wanted to do. It was about the way we played. All our albums so far had naturally followed on from each other. They were made in the same way, and in the same combination: a French horn, an electric guitar and drums – without bass. It started to feel like a straight jacket. We began to doubt the way we composed things, and wanted something else. We had already played with four musicians, including a bass player, which was really great. It was then we realised how much we missed having bass. We wondered why we didn't have a bassist. Our way of working felt restrictive.'

What happened? Do you play with a bass player now?

'No! We wanted to stay a trio. The three of us know each other well, communication is direct and we work well together – which is something we wanted to keep. We decided to put all our repertoire on hold, and spend ten days in the south of France. We shut ourselves up in a country house in the village of Mirabel-aux-Baronnies. It was here that we did our self-examination last January.

We looked at instrumentation, all taking new instruments to the country house. Remco was fascinated by the vibraphone. Timon had bought a baritone guitar, which is tuned a quarter lower than an electric guitar. And I had been messing around with a synthesizer for a while - you can get a great bass sound from them. At first, we didn't know how to integrate those new instruments into our old music, so we decided to start from scratch. We jammed for days in Mirabel, to see where we would instinctively end up. We wanted to take this freedom and direct way of making music with us to the stage.'

What are we going to hear during the concert?

'More than ever, our concert is about atmosphere. The new music often has a long and invocative arch of tension. We have designed the concert like a journey. The songs are islands that you call in at on this journey. *The Mirabel Sessions* is not a collection of music we play, it is an experience that passes by you. We are also going to do dramatic things with light. It is going to be a bit different from a standard concert. I am now playing the French horn, the cornet and the synthesizer. A cornet is halfway between a horn and a trumpet.'

You are also an ambassador of the Save the French Horn campaign. Why should the French horn be saved?

'I am not a traditional French horn player. I can see many talented players at the moment. The horn is also making headway in pop music. I see people doing things with the horn that were not done twenty years ago. From my perspective, the

horn is doing well. This is what I would like to convey with Save the French Horn; and that it is not just an orchestral instrument that can sing beautifully or romantically or blare heroically, as John Williams did in *Star Wars*. I want us to get away from its association with beauty; I want the horn to be seen more as a tool which you can get great sounds from. The horn can be abused a bit more.'

What else can the French horn do?

'It can blare incredibly loudly – which I really like. It is something you would never do in an orchestra. Or else, like a trumpet, you can blow a lot of air very gently into a horn, so that you can hear it just below the radar. Something I do a lot in this new set, is use electronics with the horn, which enables you to use delays and other effects. I'm a composer - I approach instruments from their musical function. Sometimes I want to hear something very loud and cheerful. Or I might want a cool funk bass line, which I then have to find a way of getting from my horn.'

For want of a better label, we call you a jazz trio. What is the concert at the Holland Festival going to sound like?

'We're now less of a jazz trio than ever. Well, it depends on your definition of jazz. We started with jazz, but we now arrive at places very different to jazz. Sometimes we sound like a rock band. Sometimes we make whispered ambient soundscapes, and then some more funk. Our starting point is: there are three of us and we are always looking for new sounds. We are a jazz trio on paper, but when we're in a concert hall we can do anything we like.'

ABOUT THE ARTISTS

Kapok is a Dutch jazz trio made up of Morris Kliphuis (French horn), Timon Koomen (guitar) and Remco Menting (drums). Just as striking as their set-up – without a bass and with the atypical French horn as their melody instrument – is the stylistic versatility of the trio. Kapok takes improvised jazz as its starting point but segues effortlessly into indie, metal, hip hop, Americana and African sounds. Their underlying chemistry and adventurous choices have established Kapok as one of the most original and exciting live bands in the Netherlands. Kapok also regularly performs internationally. Kapok released their debut album, *Flatlands*, on which the trio collaborates with guests such as contra bassist Ernst Glerum, percussionist Joshua Samson and the Raggazze Quartet, in 2012. Their second album, *Kapok*, followed in 2014 and won an Edison (the Dutch equivalent of an Emmy). Critics praised the album for its eclecticism, the way in which the trio interacts and the improvised but nevertheless tight character of the music. Their third album, *Glass to Sand*, on which their sound grew darker and the stylistic palette of the band broadened even further followed in 2015. In 2016 Kapok recorded a CD of compositions by Terry Riley with Slagwerk Den Haag and the Ragazze Quartet. Last year, after five years of playing together, the band went on retreat to Mirabel-aux-Baronnies in the South of France. During this retreat the band shifted focus to long, mesmerising lines, unusual sound combinations and the use of electronica, something new for Kapok. The result of these is *The Mirabel Sessions*.

translation: Brendan Monaghan